

શ્રી નવીન
મોહિની-ચંદ્ર.
નાટક-ગાયનો.

“શ્રી દેશી નાટક સમાજ” માટે.

રચનાર,

હુમ સાક્ષર શ્રી ડાહ્યાભાઈ ધોળશાહ. ઝવેરી.

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

ઝવેરી. ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાહ.

અમદાવાદ.

“ડાયમંડ બુધ્ધિલી પ્રીટીંગ” પ્રેસ
ટે. સલાપોસના દરવાજો.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગોરિનીચંદ્ર નાટકો

વિષય દે - ૨-૪ ગોરનો

શ્રી નવીન.

મોહિની-ચંદ્ર નાટકના ગાયનો.

શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર 'સયાજીરાય' મહારાજાશ્રિત.

શ્રી દેશી નાટક સંમાજને માટે.

રચનાર,

મરહુમ સાક્ષર શ્રી હાથાભાઈ ધોળશાળ જવેરી.

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

જવેરી. ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાળ.

આવૃત્તિ ૩ છ.

(અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક કર્તીએ સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે
કર્તીની રજા શિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું, વેચવું
વેચાવવું કે ભજવવું નહીં.)

અમદાવાદ.

હાયમંડ જ્યુબીલી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
દેવીદાસ જગનલાલ પરીએ છાપ્યાં.

સવંત ૧૯૬૦--સને ૧૯૦૩

કીમ્મત રૂ. ૦-૨-૦ (બે આના.)

નર્તક પંખર.

આ ઉપરથી જણાવવામાં આવે છે કે, શ્રી નવીન મોહી-ચંદ્ર નાટકના ગાયનોનો કોઈ પણ ભાગ, અગર કોઈ પણ ગાયન કોઈ માણસે અમારી રજા, સીવાય છાપવો, છપાવવા કે ભજવવો, ભજવાવવો, નહીં તેમ છતાં કોઈ પણ માણસ અગર નાટક કરીએ વગેરે ભજવશે, ભજવાવશે, કે છપાવશે તો કાયદેસર ઈલાજ લેવામાં આવશે.

લી. ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાળ. ઝવેરી.
શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં એક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી છે.

શ્રી શાંતિતાથાલ નમઃ

શ્રી નવીન “ મોહિની-ચંદ્ર ” નાટકનો ટુંક સાર.

અંક ૧ લો.

શ્રી દેશીનાટક સમાજના પાલક પીતા મરહુમ સાક્ષર
શ્રી ડાહ્યાભાઈ ધોળસાજીનું પ્રથમ દર્શન—

મંગળા ચરણ.

પ્રવેશ ૧ લો. નવીન ગઢના નાગર ગીરધરરાયની કન્યા મોહિની, પોતાની માતા ગંગા આગળ કન્યાદાન સમ્બંધી ગીત; પાછળથી ગીરધરરાય મોહિનીનું સગપણ નાલાયક ધના સાથે કરી-દશ હજારની થેલી લઈ આવે છે; મોહિનીના વેવીશાળ સમ્બંધી વાતચીત, ગંગાનો પશ્ચાતાપ.

પ્રવેશ ૨ જો. ઈન્દ્રીશ કેળવણી પામેલ ધનો, પોતાના દોસ્ત કીકા સાથે મદીરા પીવામાં પાપ છે કે નહીં તે સમ્બંધી વાતચીત નવીનગઢની નાયકા ગુલજર સાથે ધનાનો પ્યાર ને ધનાનો પરણવાનો વીચાર, પાછળથી નવાબજદો તથા પીર ગુલજરનું મોહિની તમને આહે છે તેવું ભ્રમાવતું નવાબજદોનો મોહિની તરફ પ્યાર

પ્રવેશ ૩ જો. સાહેલીઓ શાયે મોહિની, ગરબો, પોતાનો બાપ દશહજાર ની લાલચે પોતાને ના લાયક પતી સાથે પરણાવે છે તેનો શોક, છેવટે શીવની સ્તુતી કરી લેઈ કુડમાં જંપલાવવાની તૈયારી, બદ દાનતનો નવાબજદો આવી અટકાવે છે. બ-

જાતકારની તેમણી, ચંદ્રસમુદ્ધ અચાનક આવવું, મોહિનીનો
અચાનક આદેશ, અણી વખતે મોહિનીની મદદની માગણી,
ચંદ્રરાયનું વચન.

પ્રવેશ ૪ થો. નવાખજદો પીર સાથે, ચંદ્રરાય ઉપર ગુસ્સામાં, વેર લેવા
યુક્તિ પોતાનો આપ ક્યારે મરશે, તેનો વીચાર. સીપાઈ
નવાખના હુકમથી નવાખજદાને બોલાવવા આવે છે સીપાઈની
સાચાઈ, નવાખજદાની લુચાઈ, નવાખજદા તથા પીરનું
તરકટ ચંદ્રરાય મોહિની ઉપર બજાતકાર કરતો હતો; તેવું
તહોમત મુકવા ઠરાવ.

પ્રવેશ ૫ મો. ચંદ્રરાય નવાખને શીવમંદીરમાં બનેલી હકીકત જાહેર
કરે છે. નવાખનું ગુસ્સે થવું, નવાખજદાનું આવવું, નવાખ
તહે બજાતકાર કયો એમ કહી તીરસ્કાર કરે છે. નવાખજદાનું
તરકટ કરી ચંદ્રરાય ઉપર ઢોળી પાડવું પીર શામેલ, તર્કટી
પુરાવા, નવાખની તપાસ, નીદોષ ચંદ્રરાય ગુન્હેગાર ઠરે છે;
તર્કટી નવાખજદો નીદોષ ઠરે છે; ચંદ્રરાય પોતાનું નિદોષ
પણું સાબીત કરવા એક માસની મુદત માગે છે. નવાખની
કબુલાત. નાચ—

પ્રવેશ ૬ ઠો. દીવાન, ચંદ્રને ઠપકો, ચંદ્રની લાચારી, અનીતીથી કુકર્મ
કરી સાલ્જી ભોગવનારને ચંદ્રરાયનો ધિક્કાર.

પ્રવેશ ૭ મો. ધનાનો આપ અમુલખરાય, તથા તેની બેન દીવાળી,
વહી ગયેલા છોકરાનો પશ્ચાતાપ ને ધનાની પોતાના આપને
મરી જવાની નોટીસ

પ્રવેશ ૬ મો. ગીરધરરાય હજીજીર લીધા તેની મુંઝાણી, ગંભીર ઉદાસી મોહિની. શરમાતાં નવાખ, ગીરધરરાય પોતાનાજ મતમાં લગ્નની તૈયારીમાં જવું, મોહિની ચંદ્રરાયને પરણવાનું પોતાની માને જણાવે છે. મોહિની બદલે બોખડીને ધના સાથે પરણાવવાનો પ્રયત્ન.

પ્રવેશ ૮ મો. ગુલજર મોહિનીના સ્વરૂપનું નવાખજીદાને પુછેછે. નવાખ-જીદો ચંદ્રરાયપર કરેલા તરકટ માટે સલાહ. ગુલજરની સમંતી, ધનાને આવતો જોઇ યુક્તિથી નવાખજીદાને વીદાય કરવો; ધનો આવી ગુલજરને દાગીનાની પેટી આપે છે ધનાના લગ્ન સખંધી વાતચીત, રીસાવવું, મનાવવું, ધનો પરણેલ સ્ત્રીને ઉઠાવવામાં સામેલ.

પ્રવેશ ૧૦ મો. મોહિની, ચંદ્રના પ્યાર માટે દીવાનના ઘર આગળ. ઉદાસીમાં, ચંદ્રની ધીરજ; મોહિનીની ચંદ્રપાસે પ્રેમની માગણી. ચંદ્રનો પત્ની તરીકે સ્વીકાર દ્રઢ પ્રેમમાં, દીવાનનું અચાનક આવવું. બંનેનો તીરસ્કાર ચંદ્રરાયનું શરમ છોડી ખુદલા પડવું દીવાન ગુસ્સે થઈ ચંદ્રરાયને ઘરમાંથી કાઢી મુકે છે.

“ ટેપ્પો ”

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો. લગ્ન મંડપ ધનાની સાથે બોખેડીના મોહિનીના-પોશાકમાં લગ્ન, પહેસમણી જનની વીદાય ખીરી; ગુલજરનો મુજરો.

પ્રવેશ ૨ જો. હીરો મહેતાનું ઘર ગંગા તથા હીરો, પાછળથી મોહિની ને ચંદ્રરાય, હીરો મહેતો પોતાની બાણેજ મોહિનીના ચંદ્રરાય સાથે ગાંધર્વ લગ્ન કરે છે. મોહિની—ચંદ્રની વનમાં વીધાય ગીરી.

પ્રવેશ ૩ જો. ધનાનું ઘર, ગુલજર, ધનો, પીર, જોખડીને મોહિની ધારી ઉપાડી લઇ જવી.

પ્રવેશ ૪ થો. નવાખજાનું દીવાનખાનું, મોહિની આવવાની ખુશાલી, જોખડીને પલંગ સાથે લાવવી, મદદગારોને ધનામ, મોહિની ને બદલે જોખડી, ગુલજર તથા મોહિનીને હાંટરનો માર, પીર વખત તેવો વેશ કરી નવાખજાને શાન્ત કરવો, ધના પાશે ફરીયાદ કરાવવા ઠરાવ.

પ્રવેશ ૫ મો. અમુલખરાયનું ઘર પાછળથી દીવાળી, મોહિની જેખ થયાના ખજર, ગીરધરરાય તથા ગંગા હીરો મહેતો વગેરે, સામ સામી તકરાર

પ્રવેશ ૬ ઠો. નવાખ, નવાખજાનો ફરેખ, ચંદ્રરાય મોહિનીને લઇ નાસી ગયો એમ ઠસાવવું, નવાખનો દીવાનને જોલાવવા હુકમ, પીર સામેલ, ગીરધરરાય, ધનો, અમુલખરાય વગેરે મોહિની સખધી ફરીયાદ, નવાખની ચંદ્રરાયની જોખ માટે નીકળવા તૈયારી, નવાખજાને પોતેજ નીકળે છે.

પ્રવેશ ૭ મો. મધુવનમાં ઝુંપડી બાંધી રહેતાં ચંદ્રરાય તથા મોહિની, અરસ પરસ અલૌકીક પ્રેમની પરીસીમા, પાછળથી પીર, નવાખજા, મોહિની તથા ચંદ્રને કેફ—

પ્રવેશ ૮ મો. નવાબની રૂબરૂ, નવાબજાદો બંનેને લઈ હાજર કરે છે. મોહિનીને જવાની રજા મળે છે. ચંદ્રને તોપને મહોડે બાંધી ઉડાડી મુકવા ઠરાવ, રેસીડન્સીના હુકમની રાહ—

પ્રવેશ ૯ મો. પીર મોહિનીને લઈ જાય છે, નવાબજાદો આવી મોહિનીને નીક્કા પઢવાનું કહે છે. મોહિનીનો તીરસ્કાર, નવાબજાદો ગુસ્સે થઈ કેદમાં મોકલે છે. પીરની યુક્તિ મોહિનીની પાસે પ્રત્યક્ષ કાગળ લખાવવા ફરેબ—

પ્રવેશ ૧૦ મો. નવાબજાદો નવાબ પાસે મોહિની વટલી જવા ખુશી છે. એમ ભંભેરે છે મોહિનીને કચેરીમાં બોલાવવી ખાત્રી. દસ્તાવેજમાં સગાબહાલાઓની સહી, અમુલખરાયના દશ હજારની ભાંજગડ, દીવાનના કહેવાથી ચંદ્રને કચેરીમાં બોલાવવો, ચંદ્રની રૂબરૂ મોહિનીના વેશમાં ગુલજારના પીર સાથે નીક્કા નાચ—

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો. ચોકીદાર સીદીઓની ગમ્મત મોહિની કોટના કેદખાનામાં પતીને તોપે ઉડાડી મુકશે તે બાબતનો અફસોસ, તે પતીની મદદે જવા નીશ્ચય, શીયળ સાચવવા સાર નદીમાં પુરખનો પોશાક પહેરી ખારીમાંથી પડતું મુકવું. હબશીની નવાહજાદા તથા પીર સાથે ગમ્મત નવાબજાદા તથા પીર વચ્ચે મોહિની માટે ઝગડો, અરસ પરસ ધમકી.

પ્રવેશ ૨ જો. ગુલજાર, ધનો ખ્યારમાં વાંધો, ગુલજારની બેદરકારી અને તીરસ્કાર, ધનાની લાચારી. અફસોસ—

પ્રવેશ ૩ બે. હાવણી. મોહિની પોતાના પતીને બચાવવાની આશાએ રેસીડન્સીમાં અરજી આપેલી તેનો જવાબ લેવા આવવું, ધનાનું નોકરી માટે અરજીલખી દાખલ થવું, મોહિની પાસે દંશ રૂપીએ નોકર રહેવા કબુલ, રેસીડેન્ટ, કેસની તપાસ માટે નવીનગઢ મુકામ ઉઠાવવા હુકમ,

પ્રવેશ ૪ થો. હબસી, હબસણ ખુશાલીમાં,

પ્રવેશ ૫ મો. મોહિની બેરીસ્ટરના લીબાસમાં, ધનાનો અફસોસ પુરાવાની પેરવી, મોહિનીનો બેરીસ્ટર વેશે ચંદ્રને કેદખાનામાં મળવા નીશ્ચય.

પ્રવેશ ૬ ઠો. કેદખાનું ચંદ્રની ગમગીની મોહિની ઉપર તીરસ્કાર બેરીસ્ટરના પોશાકમાં મોહિનીનું આવવું ગુપ્ત રહી ચંદ્રના વીચાર સાંભળે છે ચંદ્રરાયની સાથે વાતચીત કેસની બારીકી ને બચાવ માટે તપાસ.

પ્રવેશ ૭ મો. નવાખબ્બદો, દીવાન, સાહેબ લોક સાથે બોલવા ચાલવા વીશે શીખામણ.

પ્રવેશ ૮ મો. હાવણીમાં ધન્સાઈ, પાપીઆને સજા. સત્યનો જય અને મોહિની—ચંદ્રનો હસ્ત મેલાપ છેવટનો આનંદ.

મુખ્ય પત્રીનાં નામ.

સ્થળ. નવીનગઢ અને પાસેનું જંગલ.

અંદ્રરાય.....દીવાનનો દીકરો અને મોહિનીનો ભરથાર
 નવાબ.....નવીનગઢનો.
 દીવાન.....નવાબનો
 નવાબજદો.....નવાબનો પુત્ર.
 પીર.....નવાબજદોનો દોસ્ત.
 ધનો.....અમુલખરાયનો દીકરો
 અમુલખરાય.....ધનાનો આપ નવીન ગઢનો નાગર ગ્રહસ્થ
 ગીરધરરાય.....મોહિનીનો આપ. ગરીબ નાગર
 મોહિની.....ગીરધરરાયની પુત્રી.
 ગંગા.....મોહિનીની મા
 દીવાળી.....અમુલખરાયની બેન.
 ગુલજાર.....નવીન ગઢની નાયકા ધનાની રાખેલી.
 હીરોમહેતો.....મોહિનીનો મામો
 રેસીડેન્ટ, બ્રાહ્મણ-સીપાઈઓ સીદીઓ વારાંગનાઓ-વઝીરો

શ્રી પરમાત્મને નમઃ

શ્રી નવીન.

મોહિની—ચંદ્ર નાટકનાં ગાયનો.

મુત્રધાર--

મંગળા ચરણ.

સરસ્વતિ જગવતી માતુ દેજે શુભ મતિ.

શુભ કથે શુ' મંદમતિ વાણી થાકે વીન વતી—

માગુ સુમતિ માર્ધ ઘાઘ

બહારે કોઈ અવર નથી

માતુ તુંહી ગતિ મતી—

સરસ્વતિ.

સંસાર રણમાં બળી જળી માણમાત મુંઝાઈ જતી

પાયે પડું છું લળી લળી સૂજડને કાંઈ સન્મતિ.

દેવી નમામિ સરસ્વતિ—

સરસ્વતિ.

નેપથ્યમાં—

“ કન્યાદેવી દેવી વિચારી ”

નટીઓ—ધન્ય લાખો ધન્ય સતી શીયળવતી નારને

ધન્ય સૃષ્ટિ સાર, ધન્ય પ્રેમના જાંઠારને;—

અકિત થતા દેવતા પણ દેખી સતી દેદારને—

શાણી સતીનાર સુખમાં શૃંગાર જાંતિ માર

શાન્તિ સુખા ખાર છે;
 ચોરી પતિ પ્રાણ, દુઃખમાં આધાર; પ્રીતમ હૃદય
 હેત મણિ હાર છે
 રસીલી બાળા-શાન્તિચાળા સતીનો
 જય જય કાર છે.

મોહિની—

૧

કન્યા દેવી દેવી વીચારી-કન્યાદાન દેહ એ વિચારી,
 કન્યા રાંક ગાય બિચારી;
 જુગતીરે જોડી જે જન બાંધે;
 પુન્ય અલૌકીક તે નર સાંધે;
 બાંધે પુન્ય જગમાં વાઘેરે વડાઈ;
 બેટી દેતી આશીશ હૈમે હુરબાઈ— કન્યા
 લાકડે માંકડું જે જન સાંધે;
 પાપીઆ પાપનું લગડુંરે લાધે,
 પાપ પોઠ ભરે એ પામર કસાઈ;
 કીડા પડી રીળી રીળી મરે પસ્તાઈ— કન્યા

ગીરધરરાય--ગંગા— ૨

બોલ અરે બેવકુફ જરા વિચારી;
 અહીં તો નાણાંની વાત ભાઈ ભાઈ,

નાણા સાટે હીકરીને નાંખતા કુવામાં
 લાળે લાળે રે નફટ કસાઈ; બસ ચુપ
 બેડલું અવિચળ રાખશે શ્રી હરી;
 રાંડશે કે માંડશે તમારે શીપડી— ચુપચુપ
 કોથળી કસાઈના પટારે છે પડી;
 બસ ચુપ ચુપ—બોલ

ગુલબાર—

૩

અરે હું મસ્તાન પ્રેમની, મને કોઈ ન છેડારે કોઈ
 લાચાર હું બિચારી છું. શીદ લ્યોછો કેડારે,
 જીવાનીથી દીવાની છું. મારો છોડો છેડારે—છેલા.
 પ્રાણદાન છે પ્રીતમાં, પુછી કરજે પ્રીત
 પ્રાણ દાન તો સહેલ છે, કઠણ પ્રીતની રીત.
 આધાર તું કિરતાર મારો પાર બેડારે

૪

ખ્યારા મારા પ્રાણ આધાર; ખ્યારી પુકારે બસ ખ્યાર,
 બહાલા મારા હૈયાના હાર; તલસું તમારો દેહાર;
 શ્યામ સલુણા રંગે રસીલા;
 કામણ ગારા જરથાર—ખ્યારા

હાંરે લાવી લાવી મધુરાં ખાનપાનરે પરાણે દે છે;
 મેવા મિઠાઈઓ પકવાન તાણી તાણી દે છે—
 હાંરે જોડી જોડી હૈયા કુટા ઓ હાથ—હરતા ફરતા રહે છે;
 ખમા ખમારે દીલદાર ચાર જાની કહે છે—
 હાંરે આવા આવા હૈયાપુટા હેવાન લાલા જીવતા
 જ્યાં છે;
 જરપુર મારે જાંડાર રે કમીના શી છે—

મો-સા—

૬

ચોકને આંગણે આંદનીરે ખીલી રૂપેરી રંગ રંગરે
 આવો સાહેલી રંગ માણવા;
 હૈયાં ખોલીને જોન જોનરે વાતો કરી લ્યો બહાલની—
 બહાલા વસે વીદેશમાં ખાળા ખાળે વેશ
 સૈયર શાશા મોકલું શાણાને સંદેશ
 કુંજલડીરે સંદેશો અમારો જઈ વાલમને કહેજોજીરે—
 પ્રીતિ કાંઠાનાં અમે પ'ખીડાં પ્રીતમ સાગર વિના સુના
 સુના જીરે કુંજડીને બહાલો મીઠો મેરામણ
 અમને અમૃત ખાણુ બહાલાં પ્રીતમ પ્રાણુ—
 સાદ્યો મારો સુલક્ષણો, એ'ઠાં જીઠાં ખાય
 ઘરની સુખડી નાગમે સોગંન જીઠા ખાય

તમારા સમજે તમે મને જ્ઞાતા જુઠડા સમ થીદ
 ખાઓછો જીરે પીયુ તમારું મનકું માને તીહાં બાઓ
 ધી ભર્યાંરે ઘેબર ઘેર રઝળે છે કુશકા ખાવાને
 ધકકા ખાઓ છો જીરે
 સોળ વરસની સુંદરી, સ્વામી વરસે સાઠ,
 મોઢું જોઈને મોહી રહ્યો લાડકી કરતી લાડ,
 પગમાં કાંટો વાગ્યો નહીંરે જીવું હુંતો નહીંરે
 જીવું મારી સગી નણુંદના વારહો રાજ—
 તેડાવજો મારા ખાપાજીને જોગી જતીને તેડાવેજી નહીંરે—

માહિની—

૭

મુંજાણી મધ્ય દરીએ ઘેરાણી, શામળીયા તું ધણીરે;
 આશરો અવર નથી અકળાણી, શામળીયા તું ધણીરે;
 પાળીપોશી ગાયને ધરે કસાઈને હાથ;
 પાલકને કહેવાય શું ન્યાયી ત્રીભુવન નાથ;
 કાંઈ ન સુઝે શ્રી હરી, હરી તું કરે તે ખરી;
 હૃદયના ભેદ જાણે ગત બાણી
 વેલ ઉછેરી જ્ઞાલથી છેવટ છુંદે આપ
 ભગવત તેનું બહુ કહો જીવો ધણું તે ખાપ.
 કરમની ક્યાં જઈ કહીએ કાણી.

શામ.

શામ.

૧-૧૦—

૮

ધીરી ધીરી; સુંદરી જરા ધીરી;

તારા વાંસે લીધી છે ફકીરી—
 નયન મીલાવે ખ્યારી હસી બોલાવે;
 આપીશ આખી અમીરીએજી
 રૂપે રીઝાવું કે તો સોને મઢાવું.
 દુર કર તું દીલગીરી—એજી
 ધીરા ધીરા, કુંવર જરા ધીરા,
 સગા માડીના જાયા એ વીરા
 જેવી પોતાની તેવી નારી પરાઈ
 પર સ્ત્રી પરજાવની પીડા—
 રાવણુ રોળાણો દુરયોધન દબાણો,
 કીચકના થયા ચીરા—

મો.-ચં—

૯

પર દુઃખમાંડી ભાગીઆ; વીરલા જગમાં જાગીયા
 પ્રભુ શેઠે જગ ચોકમાં, માંડી ધર્મ દુકાન.
 દયા ચીઠી ચુકાવવા, નોકર હું નાદાન
 કુંજર કદી કાદવ દુખતો ગજરાજવીના કોણ ઉદ્ધરતો,
 નીજ પ્રાણુ પરવા પર હરતો, પર પ્રાણુની રક્ષા કરતો
 દીન જન ભીડ ભંજન ધન્ય ધન્ય.—

ચંદ્ર—

૧૦

લે વચન (૨) લજા રાખે ભગવાન સહાયક તે ઘણીરે;
 છે વચન (૨) પરમારથ કારણુ પ્રાણુ તરખણું લઈ ગણીરે,

વિના વિનંતી વાદળ વરસે હરદમ ઉગે બાણ બાળા—
 તરૂવર ફળતાં—સરવર ઢળતાં, કોણુ કરે છે તાણુ—
 વીર વિક્રમ વિદેશ ભટકયા, શું લેવાને લ્હાણુ—
 તન ધન અરપે પર ઉપકારે, ચાતુર ચતુર સુબણુ—
 પર ઉપકારીની બલિહારી જીવ્યુ તેતું પરમાણુ—

નવાબખદો—

૧૧

અસ કુરબાન આખું રાજ ને આતાજ પણ કુરબાન
 ગોરા ચહોરા ઉપર જાન છે કુરબાન
 શીનેનની કુમાન, ધારી મારી જેએ પ્રાણ, શાણા શુરવીરોના
 પણ મુકાવે માન—
 મુકી સરદારીતું કામ, બંદાગોરીના ગુલામ, એની દીલદારીમાં
 તાબેદાર તમામ—
 બીજું જોઈએ નાઈનામ, વળી ઠામ અને નામ, એપરીને હું
 ગુલકામ—

મોહીની મુરત સોહિની મુરત ગાલે ગુલે અનાર
 જોપામું એ નારી ચીતવન હરનારી સફળ ગણું અવતાર—
 વારંગના—

૧૨

ઝટ શ્યામ સંલુણા ધર આવોરે;
 હવે નાથ વધુ—ના તરસાવો આવો—
 અંતર પટમાં રહી અલખેલા;
 થન થન મનડું નચાવો. આવો—

નંદ્ર--

૧૩

કાળાં ઘોળાં કંઈ કરોડો કરી સરદાર કેહેવાયા,
 લાખોને કૂટી લુટી ધુતી મહેલ માળા બનાયા,--
 ધર્મ નીતીને છેક ડુખાવ્યા રંક દખાવ્યા--
 માયા મદીરા મસ્ત બની મનમાં મલકાયા,
 અછલ અછલ છેલ થયા ઘેર ઘેર ગવાયા,
 લછલ ધછલ લેજમ રાયા, બહુ ગલરાયા--
 મહેલ ઝરૂખા માળીયા આવલાને પાળીયા;
 કાળ ઝપાટા લાગીયા, કયાંય વેતાં ચાલીયાં
 ચાપી રાંક હાય ખાસડાંજ ખાય,
 ખાલી હાથ જાય, હાડ હાડ થાય--

અમુલખ--

૧૪

આવા નામના ડુખાડુ પુત્ર નામના, હોય કોડ કદી તોય શાકામના,
 એતો ધાડ પાડુ જનક ધન ધામના, છેદે જનુની જોખન નાકામના,
 અસંખ્ય તારા આલમાં, ઉગ્યા નાવે કામ;
 એકજ ઈંદુ જગતનું, ટાળે તીમીર તમામ;
 તેમ કુટીલ કરોડ પુત, પાક્યા નાવે કામ;
 કુળ ઉન્નતજુ હાર છે, એક સપુત ગુણવાન;--

મોહિની--

૧૫

આશુ' ખોલો આશુ' ખોલો રે પિતાજી આશુ'--
 આખી જીંદગી એળે જાય, છતાં ધણીએ રંડાપો થાય

ચંદ્રવિનાની ચાંદની, જીવવિનાની કાય,
 જીવતી જીગતી જોડી જનનાની, જગમાં જોડાં ખાય
 હીરા મોતીને ઓઢેકે પાથરે બાળા બાફીને ખાય,
 પ્રેમ નહીની માછલી. વૈભવ સાગર પાડે કાય—
 નયનનું નીર ને હૈયાનું હીર, નણુંદીના વીર ગણાય;
 પર ઘર પેઢે પીયુ પંખીતો, પંખીણીનું શું થાય;—

૧૬

કરુણાના સાગર; નટવર નાગર બહારે ચડો વનમાળી;
 ગુણ રત્નાગર, દેવ દીવાકર, પંખીણીઓ સપડાવી,
 ઘેરાણી પંખીણીરે, કાંઈ નસુજે થર થર ટુંજે
 પાર પાડો પુન્ય શાળી—
 વેલી વીંધાણીરે કોઈ બચાવો; આવોરે આવો;
 પર દુઃખ લંજન માળી—

બુલબુલ—

૧૭

રાજ તારા નેના લાગે છે આરપાર રે
 લાગે છે આરપારરે દીવાના દીલદાર રે
 કારીકટારી નાબુર્ક બદન નારી
 કઠણ કટારીનો છે માર રે
 નેનાની મારી બની લાચારી
 કોનો લાચારને આધાર રે—

ધનેા—યુ—

૧૮

મારી નાનુકડી કોયલડી, શાને મોં મરડી બેઠી;
 તારી અણીઆળી આંખલડી, ઉંડી થરડાઈ પેઠી;
 અરે બોલ, અરે બોલ, જરા બોલી તો બતાવ;
 અરે જાઓ, અરે જાઓ, મને વધુના સતાવ—
 કમળ કોમળ મધુરી માળા, મધુર મંજુલ મદનની શાળા;
 મદ ઘેલી માતુંની અરે જાઓરે જાઓ ઉં.....

ગુલાબર—

૧૯

મને મુખડું દેખાડો બોલો મોહન, તારા બોલ હું વાડું તને
 મન ધન;
 રે રસિક રટીએ તારું રટણ, અરે પ્યારાજી ન્યારા કયાં થતા—
 પહેલાં પ્રીત ચખાડી પ્રાણજીવન, કરી હાલ બેહાલ લાલ કયાં
 જતા;

તે મહેર બતાવો ફેર સજન કરી વાયદો બહાલા કયાં જતા;
 ધીરે નેન મીલાવી, પ્રેમ શીખાવી; આતુર ચાતુર કયાં જતા;
 મને લગન લગાડી મગન બનાવી, લહેરી લાલા કયાં જતા;
 મેવા મીઠાઈઓ પાન ગુલાબ, શરબતને અતર શું કરું;
 મારા લાલના નાનુક નેણુ જતાં, બેહાલ લાલા હું મરું—

મોહિની—

૨૦

સંતવિના કોણુ પંથજતાવે; પ્રભુ;
 દુઃખીઆરીની દાઝ ચોલાવે—

નિર્ધનીઆને કોણ બોલાવે
 હાડ હાડ કરી સહુકો સતાવે—
 ઉલટ સુલટ છે જાણી ગલીઓ
 નીર્ધન કેમ વટાવે;
 અંતર દુશ્મન થઈ અકળાવે; પ્રભુ.

મા-ચ—

૨૧

શાણા શાને ચમકો છો, આતો અર્ધણુ કડું છું પ્રાણુ;
 આતો અઘટીત થાતું; જગમાં જશનું થશે નુકશાન;
 નોધારીનો કર ધરી, વીર કરોને વાર;
 તુમ દર્શન વીણુ આંધળી; તરછોડે મર નાર
 વૃધ વડીલનો હુકમ લેવા દ્યોને;
 અઝી ચાલાકી' મારા ચતુર જવા દ્યોને;
 આશાને અંધારે બાળા બહુ રખડી; બહુ બહુ રખડી
 જગમાં થાશે મશ્કરી; ભલે થવાનું થાય;
 તુચ્છ જગતને કારણે; અનાથ રખડાવાય;
 વલખાં નાહક વીણુ છો; રમણુ રંગીલા મારા;
 તાત બાણે તો મારી, દેવાદ્યો રસીલા ચાળા;
 ન્યારા ન્યારા હવે શાના રહો સરદાર;
 છાના છાના શાણા મારા શીર શ્રંગાર;
 ધન્ય ધીર વીર નાર; વાહુદે ભોળા ભરથાર—

પ્રા-ચ —

૨૨

રસીક મન માન્યા સંગે, સંકુળ જન્મારોરે;
 પનોતી પદમણી સંગે, અરે દીન ઘેર મારો રે—
 કંથા સાથે કંથજી, શુ' પરહરશે શાલ;
 પ્રેમ વીના હે પ્રેમદા, શાલ સમજીયે સાલ;
 પ્રીતમજી જાળવી કરશું, પ્રીતિ રસ ક્યારોરે—
 આ ભીખારણુ કારણે, કરશે જંગલ વાસ,
 વન વગડે અલમસ્ત રહે, મસ્ત પ્રેમના દાસ,
 હુંસણી ચતુર નહીં ચુકે મોતીનો ચારોરે—

ગાનારીઓ—

૨૩

અજાણી ધરતીમાં રે ઢોલાજી માડું કોણુ સગું મારારાજ.
 રે લાડો લાલ ગુલાલ, હારે લાડી ચતુર સુજાણુ;
 કસળીએ કોરે રે લાડોજી લાડી મોહી રહ્યાં;—મારારાજ
 તારે માથે મોળીયાં બંધાય (ર)
 કસુંબલ રંગેરે સોનેરી સાડી સંગેરે—લાડોજી લાડી મોહી
 તારી આંખે સુરમો અંજલય રહ્યા—
 આંખોને ફરકેરે, લાડીજી કેરા લટકેરે, લાડોજીલાડી મોહી રહ્યા
 ધનોભાધ રંગના ભીના હારે ભાઈ રંગના ભીના;
 કસ્તુરી કેશર ઘોળી સંગ પીઠે પીઠે ચોળી;
 સગાં જોઈ સુખી થયાં મારારાજ—

જાથનારીઓ—

૨૪

સૈયાં તોરી ખતીયા નમાનું રે
 નમાનું નમાનું નમાનું રે—
 હુમરી ગરજકે મુખસેન બોલો;
 અપની ગરજકે લગાલીને છતીયાં;
 દરસકે તુમરે તરસ રહેથે
 ચેન નાપાવે મોરાજીયા દીનો રતીયાં—

માનારીઓ—

૨૫

અમે ઈડરીઓ ગઠ જીત્યાંરે, આનંદ લયો,
 લોક કે'શે કીયા ભાઈ ચાહ્યારે; આનંદ લયો,
 ધનાભાઈ પરજીને ચાહ્યારે; આનંદ લયો;

ગંગા—મો—ચં—

૨૬

મારી લાડકડીની લજ્જને સંભાળજો રે;
 આ પાંખ વીનાની પંખીજીને પાળજો રે,
 બેઉ ચતુર સુજાણુ છો શું કહીએ,
 તોય દંપતીને આશીશ દઈએ
 હુળી મળીને હેતે ત્રેમ હેમ સંભારજો રે—
 મધુરા મંત્રેથી પાપ લુટારા મારજો રે
 નિર્મળ મતિ જળથી, દહાય અનિતી નીવારજો રે—
 જળથી છુટે માછલી, નોધારી લાચાર
 ગજરાતીના શુભવતી, વિશ્વપતી છે જુદાર—

નવાબખટો—

૨૭

આવશે ખ્યારી આવશે ખ્યારી, આવશે રે
 ઝહો હોહો મારી હૃદય મણી પદમણી પધારશે રે—
 હીરા મંગાવું કે, મોતી મંગાવું, ખ્યારીનું મન શે, માનશે રે—
 માળા મંગાવું કે ગજરા શું થાવું, સુંદરીને શું કાવશે રે—
 અંબેલી લાવું કે હીનોલગાવું, રસીલી શાથી રાચશે રે—
 લાડુ મંગાવું કે ઘેખર મંગાવું, મોહિનીને શું આવશે રે—

નવા--પીર--

૨૮

તમે જોલો (૨) છીત, છીત, હળવેથી
 એકદમ અકળાવે સાર નથી;
 હળવે ઘુંઘટ પટ જોલો; કાંઈ નરમ મરમમાં જોલો—
 હૈથું ઉછળે, મનડુ ટવળે, બસ ક્યારે મળે,
 રહેશે લટકી, જાશે ભડકી,
 જાશે છટકી, કરશે કડકી;—
 પ્રીત રીત સમજે શું જોલો,
 બસ જા નહીંથા બહુ જોલો,
 ચંપક વરણી, જોહો મૃગનખની, હે મનહરણી—

નવાબખટો—

૨૯

અલી જોડકી જોલ રાંડ કેની તું છોડી,
 અરે જોલ, એ' એ'—અરે જોલ એ'—એ'.
 તારૂં માથું ગધેડી દઈશ ફેડી—

બનડા બનીને આબ્યા, તેલ કુલેલ ચોળી;
પલંગ સંભાળું ત્યાંતો ખ્યારીને બદલે;
નીકળી આ બોબડી બોડી-એઃ એઃ.

તારી તાલકી નાંખીશ તોડી—

બી-ગં-અ-દી---

૩૦

હાય હાય હાયરે દીકરી જાય; જાય જાય ચોરી ફેરાફરી જાય;
હાય હાય કંચન કોથળી હાય; આવી જેવે તેવે પંથે પળી જાય;
ભાણીઓ ભાણીરે ન્યાયરે ન્યાય, ઢાંગે નહીં ધન હજમ થાય;
હાયરે વેવાઈ; હાયરે જમાઈ, હાયરે કમાઈ-હાયરે હાય—

મોહિની—

૩૧

કાયા કેતકી વિલાસી, ભોળા મારા ભમરા;
આવો ઉરના ઉલાસી, મારા ડાહ્યા ડમરા;
ગુણિયલ મેં ગુંથી રાખ્યા, હારને ગજરા
મનડે તો માણી મુક્યા, મોહનજી મજરા.—

નયન માંહી તો દીસે, શ્રાવણ ભાદરવો;

અંધ બની પંથ સુઝે ન આદરવો;

વાટો ભેતાં ભેતાં વહાલા, ઘાસી જયા ઉમરા—

૩૨

પીયુ બોલોરે વહાલા બોલોરે

પીયુજી આવીને શું પાછા વળ્યા—

સુરત ચુક્યા શું મનમોહન, ભોળા ભમાબ્યા શું કોઈ ભુંડીએ.

છાના છાના છેલા આવી મળેા

તનમાં છે લાગી રસીકે તાલાવેલી, બાળા હું પીયુષ
કરું કયાં પુકાર-ઢાલા લગાર વીચાર કરો—પીયુ.

૩૩

આવો રસીક મનોહર મંગળ મુરતી શામળા રે;
વિહ્વળ વ્યાકુળ વાલમ વીણુ, આ બાળા પાતળારે;
તનકું તણુખ તણુખ તુમ દર્શન વીણુ કોડામણારે;
અંગત, સંગત, રંગત, પલક ન તજશું સોહામણારે,
નટખટ નેહ બરેલા, નયણુ, હું લલચાણી રે;
તરશી તરણુ વેલી, માગે દર્શન પાણી રે;
પ્રીતમ પ્રીતી માળા, પેરાવું પ્રભાતમાં રે;
અરપું યૌવન કલગી, હોંશે સ્વામી હાથમાં રે—

ચંદ્ર—

૩૪

ભુતળ રૂપ તણો તું નમુનો;
સ્વામી વીના પણુ એ સુનો: સુનો;
ઢારે બણી ગણી રે બાળા; ઢારે બણી ઠણીરે બાળા;
કેવી ઉમંગ સાગરમાં ડૂબી;
કે લખપતીને લેવાડી તુંબી;
લખપતી પામ્યો દીવ્ય ખનનો;
ઈન્દ્ર ભુવનની મોજ મનનો;
ઠારે સહુણા મુનણુ ઢાલા;—

મો-ચં—

૩૫

ભવરણ માંહિ ભામા, વાલમનો વિરામ;
 સતી સુલક્ષણી શ્યામા; અંતરનો આરામ;
 સંસારના સંતાપે, તપેલા પરીતાપે શીતળ કરી સ્થાપે બાણુ'
 રમણી ચંદ્ર મણી એ.....ઠહાલી વાણી અબીરામ.
 સ્યામાઓ વિશ્વમાં, ગુપ્ત વિસામા,
 હીણ ભાગી હેયા કુટા અંધને નકામા;
 ઠહારે વીસામાના લેહુ શામળીયા શ્યામ —
 કમળ નયન કંચનના કટોરા;
 ભરી ભરી પ્રીતી રસ પાતી રે મધુરાં
 ઠહારે, ઠહારે, ઠહારે, ઠહાલી ઠહાલનો વિશ્રામ—

મો-ચં—

૩૬

સીધારો સ્વામીજી ગમન ગોરી જવું
 ફરમાવો હુકમ હું દાસી વણુ મુલની
 સુંદરી આધીન તારે સેવક સાચો મણી
 એશું બોલ્યા ખ્યારા મારા જીવન હારા નેના તારા
 બહુ વારી—પ્રીયા ખ્યારી—

ચંદ્ર—

૩૭

મનની મનમાં તનની તનમાં રાખી પ્રભુએ મારા મનની મનમાં
 શું શું ધાર્યું થઈ ગયું આશું. ધાર્યું ધણીનું પાર પડેલું.
 કહેવત જગની સાચીજ ઠરશે પાપ પ્રજળશે. સત્યજતરશે—

માહિની—

૩૮

મને કોઈ મેળોરે, મારો હીલ દેવળનો હીવડો
હાયરે ધુતારાએ નાથ દુખાવ્યા રે પીયુ મારો સુધડ
ગરોબડો—(૨)

જે કોઈ મીલાવે તેને, મોં માગ્યું આપું, આપું જે
માગે મારો જીવડો—(૨)

નવાબજાદો—

૩૯

પ્યારી વાતો મધુરી કરો પ્યારની કાંઈ ખાતર કરો
હીલદારની—

દ્યોને લેજત જોખનના ઘ્રંગારની, ખોલો ખોલ ખાલા
મદનના બહારની—

ધુંધટ ખોલો ખાળા ખોલો, હીવાની જીવાની દીન ચારની
સુણો વાતો સુણાવું વેવારની, બીક રાખો ખુદાના મારની
બધી ગદ્ધા મસ્તી આ સંસારની, નહી ચાલે હજીર
કીરતારની—

જમડા ઝાલે પુરાપછાડે, હેવાની નાદાની મુકો પ્યારની—

દશઆરીઓ—

૪૦

જ્યાં સુધી ગગન સુરગણ ઉડગણ ગણ રવીશશીરાજી
રહે પુરણ પ્રકાશતા.

ત્યાં સુધી પીરાજો રાજ અચળ અમલ પદે વીમળ

વીમળ વીજ્ય ત્રણ જીવન વીકાશતા—

વારાં—

૪૧

સૈયાં સલુનાં જાઓ ખાઓગે ગારે
ખાઓગે ગાર સૈયાં ખાઓગે ગાર—
ખાસ ખસે જાય રાત સોતન સંગ,
છુને નહી દઉંગી અખમે લગાર—
ખખુલ ખેઠે જાઓ ભમરજી
લોર લયો દીયો મોહે દેદાર—

મોહિની—

૪૨

આ દુઃખીઆરીની જાણે દાઝ હાયરે પ્રભુ રાખો લાજ—
આશાના સ્વપ્નામાં રમતીતી; ભમરી ગાનમાં જાન લુલ્લીતી
ખાપલડી અધવચમાં લુટાઈ ગઈ; છુટયાં સંગી સુખ સાજ—
દુઃખના ડુંગર પર અટકી રહી;
એકે દીશા ઈશ સુજ પડે નહી;
કોણ મતીઆ રમણી હરણીની; હે પ્રભુ ગરીબની વાજ—

પીર—

૪૩

વાહ રસીલી વાહ વાહ છબીલી વાહ; કેવી શોભે રંભા
આ રૂપાળી;
વાહ મરોડ વાહ જુગતી જોડવા; કેવી ખાખા મસ્ત
છે મદ માતી

ધીરે ધીરે જગો મન મોની મોજ માણશું;
 રાત દીન રંગ રાગમાં રસીલી ગાળશું;
 તું ઉસ્તાદ મારી પ્યારી બન;
 સાગરીત બુલતો સઘળું જાન;
 હવે ઉઠો, પ્યારી ઉઠો; અરે ઉઠો, રસીલી ધીરે ઉઠો.

નવાખજ—

૪૪

અહાહા માનુની શું મદમાતી છેલાતું કેવું જાગ્ય;
 મળી ગયો કેવો અલૌકીક લાગ—
 જોખનવંતી ને ઉતકંઠીણી ખુદ પરી અવતાર અહાહા-અહાહા
 શુલાળી ગાલના તલની ખાતર રાજ સહુ કરખાન;
 ચંપકવરણી ચુંબન કારણ આજ સમર્પણ પ્રાણ;
 મળી ગયો કેવો અલૌકીક લાગ અહાહા.

ગુ. ધ.—

૪૫

વાહ વાહ મન મોહની નાર તમે છો ચતુર સુજાણ
 કરું કરું હું તારાં રૂપ તણાં શા શા રે વખાણ
 પ્યારી પ્યારી દીલદાર તું તો હૈયાનો હાર
 અરે ના સતાઓ મને જાઓ જાઓ જાઓ;
 કામને આધીન થઈ બહુ બુલતા
 પ્યારી પ્યારી દીલદાર તું છું હૈયાનો હાર; કહ્યું મારું
 તું માન અરે માન માન—

શુ-ધ—

૪૬

લવ લવ કરતો રહે ચૂપ અણુચક ગંધા.

શુભભર રસીક દીલદાર, ઉઠાવો ખુલ ખુલ પરથી શ્રધ્ધા ચુપ
કર ગંધા ના ગંધા;

કરગરતો જાતે પોતે; દીલદાર રસીક વર સુંદર
વાહ સીધી જેવા સુંદર; રે પુ'છ વીનાના બંદર—

શુ' આજ કરો છો ધંધા; જી આપ હતા શુ' અંધા,
ફટ ફટકેલીના ફંદા ચૂપકર ગદ્દાના ગદ્દા—

રોકડ દીધી રોજી'દા

જી રોકડના અમે બંદા,

લાજી મર કુલટા રંડા, ચૂપ કર ગદ્દાના ગંધા;

સી. ફા.—

૪૭

કયા છે અમારી શાન વાહ.

અંદર મેં છું અંદર મેં છું ઉઈ ઉઈ ઉઈ અહાહાહા—

દેદેદેદે એક બોસા; રેરેરેરે ચે કીયા કયા.

કયા કયા હુવા હુચે કયા; જાજા સુવા હુચે કયા હાહાહા.

મોહિની—

૪૮

સ્વામી વીના સુની; બાળા અહીં ઉભી; ઘણી અકળાઈ છે;

વાડ વીના વેલી, અતી કચરાઈ, ઘણી કરમાંઈ છે;

રણી ધણી કોઈ આવે નહીં આ વારે બાળા ઘણી વેલી ઉભી

અકળાએ; પ્રભુજીના ખોળે ગોથાં ઘણાં ખાએ
આશરો તમારો શામળીઆ શાણા હવે હૃદય થઈ છે. રવા—

૪૯

કરમ કરે તે કોઈ ન કરશે મુરખમથી મરશે;
બલે બાંધીને નાંખે સાગરમાં કર્મે તાર્યા તરશે
ઘંટીના ગાળેથી પણ જીવ કરમે ઉગાર્યા ઉગરશે;
સુખ દુઃખ શાળાના કર્મ મેતાથી ઠોઠ નઠોર ન ઠરશે—
બાતામાં ભુલે જીવ મુસાફર; સફળથાએ કેમ પછી સફર
અપણ ગતીના વચમાં છે ચકર, વાટમાં વસમી ઝીલવી ટકર;
વીરલા નર તરશે—

ચંદ્ર—

૫૦

સંસાર ઝેરનો ખ્યાલો સમજીને, જગનાથ જીવડાતું બજીલે;
વીકાળ કાળને ફાંસે ફસાતાં, હહાપણ તારૂં નહીં રહે;
સંસારને રૂઝે રસોડે દેવતા દુઃખનો ભર્યો;
પેઠો વીષય દુઘલાલચે તો મન ખીલાડા ઠાર મુઝ્યો;
સાચેન સુખનો રોટલો છે પાણીમાંનો છાંયડો;
કુતરા ચુકે કરમમાં હાડકનો હાચકો;
નીસાર જગતમાં સુજાણ સમજ નથી લગાર સાર
ધાવણની આશે અંશુઠો ધાવે બાળક ગમાર
કપટ કપટમાં ફેગટ ફસાતાં થશે ખુવાર
સુકૃત શુક્રમાં જડે રતન જતનથી કરો તપ ન—

અંક—

૫૧

સત્ય સહાયક, હે જગનાયક, કર્ત્તે જયજયકાર,;
 જગ સુખ દાયક, કંપતી લાયક, હોળે દારો દ્વાર
 વીણા ધારીણીમા,
 ભગવતી, ગુણવતી, રસવતી, સરસ્વતી;
 ભવ ભય હારક, વિદ્ય વિનાશક, ભરપુર દે ભંડાર—

જાહેર પપ્પર.

નાચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુકામ
જ્યાં હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તળપદમાં પ્રસિદ્ધકર્તા પાસેથી
મળશે. માટે જોઓ સાહેબને જોઈતાં હોય તેઓએ રાહડી
કીંમતથી મંગાવી લેવાં. વેદ્યુપેએબલ અથવા નોટપેડ કાગળ
રાખવામાં આવશે નહિ.

૩. આ પા.

૧ સતી સંયુક્તા નાટકનાં ગાયનો. (આવૃત્તી પાંચમી)	૦-૨-૦
૨ સગીત લીલાવતી નાટકનાં ગાયનો. „ પાંચમી)	૦-૨-૦
૩ પવિત્ર લીલાવતી નાટકનાં ગાયનો. „ છઠી)	૦-૨-૦
૪ સતી પાર્વતી નાટકનાં ગાયનો. „ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૫ અશ્રુમતી નાટકનાં ગાયનો. „ દસમી)	૦-૨-૦
૬ રામ વિરોગ નાટકનાં ગાયનો. „ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૭ મ્યુનીસીપાલ હેલેક્શન નાટકનાં ગા. „ બીજી)	૦-૨-૦
૮ ભોજકુમાર નાટકનાં ગાયનો. „ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૯ સમ્પદરથા નાટકનાં ગાયનો. „ સાતમી)	૦-૨-૦
૧૦ ઉમાદેવરી નાટકનાં ગાયનો. „ પાંચમી)	૦-૨-૦
૧૧ વીણાવત્રી નાટકનાં ગાયનો. „ ત્રીજી)	૦-૨-૦
૧૨ વિજયા વિજય નાટકનાં ગાયનો. „ બીજી)	૦-૨-૦
૧૩ મદન મંજરી નાટકનાં ગાયનો. „ પહેલી)	૦-૨-૦
૧૪ ઉદય બાથુ નાટકનાં ગાયનો. „ પહેલી)	૦-૨-૦

શ્રી દેશી નાટક સમાજ.

ઠ. શ્રી શાન્તિભવન થીઓટરમાં—અમદાવાદ.

